22/09/2022

Ο Μητροπολίτης Σύρου στην τελετή αναγόρευσης της ΠτΔ σε επίτιμη δημότη Ερμούπολης (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Ανακηρύχθηκε επίσημα **Επίτιμη Δημότης Σύρου – Ερμούπολης**, η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, **Κατερίνα Σακελλαροπούλου,** σήμερα το μεσημέρι, στο πλαίσιο μίας λιτής τελετής στο Δημαρχιακό Μέγαρο της πρωτεύουσας των Κυκλάδων. Την κα Σακελλαροπούλου υποδέχθηκε ο Δήμαρχος Σύρου – Ερμούπολης, **Νίκος Λειβαδάρας** στην είσοδο του Δημαρχείου, ενώ την ανακήρυξή της παρακολούθησαν ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Σύρου, κ. Δωρόθεος Β΄**, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος Ν.Δ. και Βουλευτής Κυκλάδων **Γιάννης Βρούτσης,** εκπρόσωποι του Δικαστικού Σώματος, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πανεπιστημίου Αιγαίου, όπως και αιρετοί σύμβουλοι.

“Στο πρόσωπό της εκφράζεται το πνεύμα ενότητας και ομοψυχίας του ελληνικού έθνους καθώς και ο βαθύτατος σεβασμός προς τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές αρχές, όπως η ισονομία και η ισότητα, αρχές τις οποίες προασπίστηκε με σθένος, συνέπεια και ευθυκρισία, μέσω του θεσμικού της ρόλου στο Δικαστικό Σώμα, το οποίο υπηρέτησε επί σειρά ετών, και συνεχίζει να

προασπίζεται από το κορυφαίο αξίωμα της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας” ανέφερε στην ομιλία του ο Δήμαρχος μεταφέροντας την ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, προσφέροντας ακολούθως στην ίδια την τιμητική πλακέτα.

Από την πλευρά της, η Πρόεδρος της Δημοκρατίας βαθιά συγκινημένη ευχαρίστησε το Δημοτικό Συμβούλιο και όλους τους κατοίκους του νησιού, εκφράζοντας τη χαρά της γι αυτή την τιμή που ανέφερε ότι δέχεται, από έναν τόπο με σημαντικότατη ιστορία, με σπουδαίο παρελθόν και παρόν.

ΔΗΜΟΣ ΣΥΡΟΥ - ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ

Ακολουθεί η αντιφώνηση της κυρίας Σακελλαροπούλου:

«Με συγκίνηση αποδέχομαι την τιμή που μου κάνετε να είμαι πλέον κι εγώ μια Συριανή, δημότης της γενέθλιας πόλης του Εμμανουήλ Ροΐδη, του Δημήτριου Βικέλα, του Εμμανουήλ Μπενάκη, του Φαίδωνα Κουκουλέ, και τόσων άλλων από τον μακρύ κατάλογο των διαπρεπών Συριανών, που έφεραν στο προσκήνιο της Ιστορίας και της τέχνης τη γενέτειρά τους.

Η Σύρος είναι ένας τόπος δισυπόστατος. Οι ξερολιθιές που απλώνονται σαν πέτρινες φλέβες στη ράχη του νησιού, τα θεόκτιστα ξωκλήσια, ασβεστωμένα, αστραφτερά στο διάφανο φως, οι γεωμετρημένοι οικισμοί ανάμεσα στα λουλούδια και τους φοίνικες. Αλλά και η αρχοντική όψη των χρόνων της μεγάλης ακμής, τα νεοκλασικά με τα γεώδη χρώματα και τα μεγάλα παράθυρα στραμμένα στο πέλαγος. Κι από κοντά τα κτίσματα του ανθρώπινου μόχθου, μηχανουργεία, βυρσοδεψεία, κλωστοϋφαντουργεία, ξυλουργεία, υαλουργεία, ναυπηγείο, όταν η Ερμούπολη αριθμούσε περισσότερους από 20.000 κατοίκους και αποτελούσε ένα από τα σημαντικότερα βιομηχανικά και εμπορικά κέντρα της ανατολικής Μεσογείου. Δισυπόστατη και η πρωτεύουσα, με τους δίδυμους κώνους και τα γραφικά σπιτάκια που ανηφορίζουν προς τον ουρανό.

Στη μια πλευρά η Καθολική μεριά, η Άνω Σύρος, ο πρώτος οικισμός που δημιουργήθηκε από τους Ενετούς, και απέναντι η ενορία των Ορθοδόξων, δύο συνοικίες που αποτελούν παράδειγμα ειρηνικής συνύπαρξης και αγαστής

συνεργασίας στο πέρασμα δίσεκτων χρόνων. Αυτό το πνεύμα αλληλεγγύης και ομοψυχίας των Συριανών έδωσε φτερά στον τόπο, τον μεταμόρφωσε σε ξακουστό λιμάνι του Αιγαίου από τον 18ο αιώνα αλλά και σε ασφαλές καταφύγιο νησιωτών από τη Χίο, τη Σάμο, τα Ψαρά, την Κάσο, που κατάφεραν να γλυτώσουν από τις σφαγές των Οθωμανών κατά τη διάρκεια της Επανάστασης.

Κι αργότερα, το 1922, σε χώρο υποδοχής των αδελφών μας που ήρθαν ανέστιοι και πένητες από τα ματωμένα χώματα της Ιωνίας. Η παρουσία των Μικρασιατών εδώ είχε άμεσο αντίκρισμα, έδωσε νέα ώθηση στην ανάπτυξη της ναυτιλίας, του εμπορίου και της βιομηχανίας. Γνωρίζουμε ότι η οικονομική ακμή ενός τόπου συμβαδίζει, τις περισσότερες φορές, με την πνευματική. Ήδη το 1833, με χρήματα που προσφέρουν οι πλουσιότεροι δημότες, θα αναγερθεί το ιστορικό Γυμνάσιο Σύρου, στο οποίο πρώτος γυμνασιάρχης ήταν ο Δάσκαλος του Γένους Νεόφυτος Βάμβας, ενώ εκεί φοίτησαν μεταξύ άλλων ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ο Ανδρέας Συγγρός, ο Γιαννούλης Χαλεπάς.

Μέχρι και τον μεσοπόλεμο θα λειτουργήσουν στο νησί δεκαοκτώ συνολικά σχολεία, δημόσια και ιδιωτικά. Τα τυπογραφεία της εποχής εργάζονται νυχθημερόν, τυπώνοντας εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία. Το 1869 ιδρύεται η δημοτική φιλαρμονική, ενώ εμβληματική θέση στην πολιτιστική ζωή της πόλης κατέχει, εδώ και 158 χρόνια, το εντυπωσιακό θέατρο “Απόλλων”, που μετά την εκπληκτική ακτινοβολία του ως τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια και την πολύχρονη παρακμή του έκτοτε, ξαναζωντάνεψε πριν από μια εικοσαετία και σήμερα αποτελεί πόλο

έλξης ξένων και αθηναϊκών θιάσων και πυρήνα πολιτισμού. Και φυσικά όταν μιλάμε για πολιτισμό στη Σύρο, δίπλα στις μεγάλες μορφές των ελληνικών γραμμάτων, τον Ροΐδη και τον Βικέλα, τον Κουκουλέ και τον Ελευθερίου, θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην αναφερθώ στην πολύτροπη λαϊκή μούσα και τον εκπρόσωπό της, τον "πατριάρχη του ρεμπέτικου" Μάρκο Βαμβακάρη, που άλλαξε τον ρου του ελληνικού τραγουδιού.

Κύριε Δήμαρχε,

Χαίρομαι ιδιαίτερα που μέσα στις προτεραιότητες της Δημοτικής Αρχής είναι η διάσωση και ανάδειξη του αρχιτεκτονικού αποθέματος της νεοκλασικής Ερμούπολης και η μετατροπή του στρατοπέδου "Λοχαγού Ζαφείρη" σε μια σύγχρονη Πανεπιστημιούπολη. Και τα δύο σχέδιά σας μαρτυρούν τη μέριμνα και τον οραματισμό των Συριανών για την πόλη τους: τη διαφύλαξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, την προστασία της ιδιαιτερότητας και του κάλλους του αστικού ιστού και παράλληλα την επένδυση στην παιδεία, γεγονός που δίνει ευρύτατες προοπτικές στην τοπική κοινωνία. Ήδη με την εικοσαετή και πλέον λειτουργία στη Σύρο του Τμήματος Μηχανικών Σχεδίασης προϊόντων και συστημάτων του Πανεπιστημίου του Αιγαίου, που εστιάζει σε ένα γνωστικό αντικείμενο το οποίο συνδυάζει τέχνη και επιστήμη, σκέψη και πράξη, στο νησί πνέει άνεμος δημιουργικής έρευνας και καινοτομίας.

Εύχομαι να συνεχίσετε τη σημαντική σας προσπάθεια με επιμονή και ζέση, αντλώντας έμπνευση από την πλούσια πνευματική και καλλιτεχνική παρακαταθήκη του νησιού, και δυναμισμό από το πρωτοπόρο πνεύμα των ευρηματικών επιχειρηματιών χάρη στους οποίους συντελέστηκε στη Σύρο το περιλάλητο "οικονομικό θαύμα" του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα. Μια από σας κι εγώ, δημότης της πανέμορφης Σύρου, βλέπω με χαρά την αρχόντισσα των Κυκλάδων να επιβεβαιώνει την παλιά της αίγλη.

Σας ευχαριστώ».